

מ:

בית שמאי פרק רביעי זבחים

עין משפט
גר מצות

בא א ח"י פ"ה חלה מעשה
הקדשות הלכה ט:
בב ב ח"י פ"ה חלה עבודת
יורה הלכה מד:

חורבן אור השלם

1. ויטל הברק את אצבע בדם וזוהו מן הדם שבע פעמים לפני וידוה את פני מרכבת הקדש: ויקרא ד, 1.
2. ונתן ויברק מן הדם על קרנות מזבח קטרת השמים לפני יהוה אשר באהלו מועד ואת כל דם הפר ישקר אל מזבח הזהב: הלל פתח מזבח: ויקרא ד, 1.
3. ויעשה ה' בראש עשה לפר החטאת כן עשה לו וכפר עליהם הברק וגסלה לרש:

מוסף רש"י

שיהא ברום שיעור טבילה
מעיקרא. דס לא קידש לחלוין,
אס קיבל שיעור הוואית דס אס
מלרע או דס פריס ושעירים
הנשרפים כשי כלס לא עשה כלס

שימה מקובצת

[illegible]

וְלִקְמֹן מֵאֵלָּהּ. דְּלִיטְרִין לִפְרָזָה פֶּרֶז
וְשִׁמְיָה הַכְּלִיּוֹת לְשַׁעֲרֵי עֲבוֹדַת
קֹשֶׁת חֹזֵר וּמִלְמַד בְּהִיקָשׁ וְהִי"ו
אֶהְדִּי אִם כֵּן שַׁעֲרֵי עֲבוֹדַת

אָמין שבאצבע יבדם¹⁶ שיהא "בדם שיעור
טבילה מעיקרא וטביל" ולא מספג ואיצטרך
למכתב¹⁸ בדם דאי כתב רחמנא וטביל הוה
אמינא אע"ג דליכא שיעור טבילה מעיקרא
כתב רחמנא בדם ואי כתב רחמנא בדם ה"א
אפי' מספג כתב רחמנא וטביל² מזבח סגרת
סמים¹⁹ למא לי²⁰ בשאם²¹ לא נתחנך המזבח
בקטורת הסמים לא היה מזה תניא כוותיה
דרב פפא יועשה כאשר עשה מה ת"ל לפר
לרבות פר יום הכפורים לכל מה שאמור
בענין דברי רבי²² (ב) א"ר ישמעאל ק"ו ומה
במקום שלא הושוה קרבן לקרבן הושוה
מעשים למעשים מקום שהושוה קרבן לקרבן
אינו דין שישוה מעשה למעשה אלא מה
ת"ל לפר זה פר העלם דבר של צבור לפר
זה פר הון משיח אמר רז ומה במקום שלא
הושוה קרבן לקרבן מאי לא הושוה קרבן
לקרבן אילימא פר יוה"כ ושעיר יום הכפורים
איכא למיפרך מה להנך שכן נכנס דמם לפני
ולפנים אלא פר העלם דבר של צבור ושעיר
עבודת כוכבים איכא למיפרך מה להנך שכן
מכפרין על עבירות מצוה ידועה אלא פר
העלם דבר של צבור ושעיר של יום הכפורים
והכי קאמר ומה במקום שלא הושוו קרבן
לקרבן דהאי פר והאי שעיר הושוו מעשים
למעשים למאי דכתב בהו מקום שהושווה
קרבן לקרבן דהאי פר והאי פר אינו דין

וַיִּמְקוּשׁ כִּוְלוֹ אֶחָדֵי אֵלֶּה כִּוְלוֹ
לִפְנֵי כֵּהֵן מִשִּׁיחַ וּבִפְנֵי הָעַלֵם
וְלִכְזֵבוֹ מִן הָרֹם דְּמַשְׁכֵּה שִׁפְרִי
וְכִדּוֹ מֵאֵל דְּנִקְטָה כִּדּוֹ לִפְנֵי
וְכִי מִיחָא לֵאמָר לְאַתְרֵיךְ דְּרָךְ נָא
מִן כִּפְרָא דֵם חֲטָאֹת (דף נא:)
דְּסָד דְּרִישׁ אֵלֶּה מִן וְהוּא מִן
שִׁשְׁיָא חֲבֵר וְטַגְל מַדְע דְּהָא
שֶׁ שֶׁ אֵלֶּה אֵין פִּעֵס שְׂדֵה וְהוּא עֵין
חִינּוּתֹת מִנָּה לֵאמָר כִּי אֵת דְּסָד וְטַגְלֵיהּ
אֵין בְּהִיקָם וּבִפְנֵי דְּמִנְחָתָא (דף נא:)
וְקִוּמָן אֵינוֹ קְדוֹשׁ לְהִלָּחֵץ מִשְׁכּוֹס
דֵם מִדּוֹם וּלְפִי רַבִּינוֹ מִסַּח יִחָא
הָיָה מִן כִּדּוֹ וְטַגְלֵיהּ וְהוּא
שִׁינִי וְטַגְל שְׂדֵהוֹ כִּיבֵּל וְהוּא
חֲסוּמֵר חִינּוּתֹת מִפְּטִיעִיּוֹת וְהוּא
קִוּמָן מַדְס לְפִילֵי דֵם מַדְס
כִּי לֵאמָר אֵת וְאֵין לֵאכְשִׁיר
וּבְמִסְכּוֹת כִּבְבִּי דְּקִדְמָה לֵאמָר
עֲשִׂידֵה בְּקִרָא דְּמִן הָרֹם לֵא
וְהוּא מִנִּי לְמִימֵר נָמִי לֵאחֵל מוֹשֵׁד
כִּי וְלִקְטוּרֵת קִטִּים בְּרִדְמֵר
תְּנִינָא חֲסוּמֵר רַב פִּלָּא בְּרִי
דְּמִיחָא שְׂדֵה עֵין דְּסָד אֵת דֵם
כִּי לֵאמָר הוּא לֵאמָר לְכָל מֵה
לֵיכָא לְמִימֵר דְּהָא עֲשִׂידֵת דֵם
אֵין עֵין מִקְרָא אֲחִירָא
וְהוּא קָ"ו דְּרִבִּי יִשְׁמַעֵל
לֵאמָר גְּבִי אֵת דְּסָד וְטַגְלֵיהּ:

ד'י' ישמעאל מתן דס ליסוד צפר

מי שאין נכנס דמו לפניו חוב
ק"ו דהכא לא מצי למימר
ולא ילפינן מהאי דינא אל
והיינו לאת דבס ועבילה דתרי
ה במקום שלא הוסיף קרבן
שה קרבן לקרבן לא כל שכן דמי

ושיחא א"בסם שיעור
ולא מספג ואיצטרך
בב רחמנא ומכל הוה
עור מבילה מעיקרא
בב רחמנא ברס ה"א
ומכל זמנא קמרת
לא נותקד קטרת
ה מזה תניא כוותיה
עשה מה ת"ל לפר
ס לכל מה שאמור
ר ישמעאל ק"ו ומה
קרבן לקרבן השוה
שהשוה קרבן לקרבן
למעשה אלא מה
דבר של צבור לפר
מר ומה במקום שלא
אי לא הישוה קרבן
ושעיר יום הכפורים
שכן נכנס דמם לפני
יכר של צבור ושעיר
יפדוק מה להנך שכן
הוה ידועה אלא פר
עיר של יום הכפורים
ס שלא הושוו קרבן
שעיר הושוו מעשים
בהו מקום שהושוה
והאי פר אינו דין

מבחיב אשר לפני ה': שאל
בנעדר המונח מרש שלא הו
דבר פסל. הדיקטא לאח
הכל ככלל 10 א דס וש
הם והם הכפורים לנלח
ומה במקום שלא הושו
ולקמן מפרש מאי הו: ה
שין על זה לשל ו: מקום
פר עטל 10 שטיות מל
שסחרך הכסוב לשטין כג
נעודותיהן שין לאח דס
פר עטל ולקמן מפר
באשר עטל שר זה ו: מ
מחנות דפרפרשות לע"ל
אילנא דפר ושעיר של יוס
שעיר הושו מעשים של ו
השוטיו קרבן לקרבן גון
השוטיו קרבן לקרבן גון
שין דין מל ו: מפר ו
נעודותיהן שרי נכנס דס
החמר שישו פר העטל
השוטיו כנטיהן מל ו: מ
שטל ושעיר עבודת כוכ
לרבות שעיר עבודת כוכ
הכרי פר והאי שעיר: ש
למיק חשוו מעשהי חמ
הם הכפורים שין לא הושו
ידועה וכן מפרש על ידיעה
עומתה ונכנס לתקדש ושו
על ישראל ופר על כהנים

טען יסוד הוא ק"ו לא
ס' דלא ילפינן מהאי ק"ו
דלמאי דכתב זהו זרין
מדלא פליג רבי ישמעאל
רבן כפר העלם ושעירי
די ומיהו יש לדחות דמה לה

(א) נלקמן לג: מנחות ז: תרי"ב ויקרא חובה פרש' ג הי"ט, ועי' ירוש' יומא פ"ג סה"ד,
(ב) תרי"ב שם הי"ח, (ג) מנחות מט. ע"ש תרי"ב שם הי"א,
(ד) ויקרא טז יד, (ה) [דף מ: א],
(ו) כע"ז ברכות לז, (ז) לט:
ד"ה זה, (ח) שייך לעיל ע"א:

הנהגות הב"ח

[illegible]

גליון הש"ס

[חשב' ד"ה (מסמ' הקידום) לא
 נדרש וכו' יתייזב יס ליכס
 למיזוס הקוטנטס. ע"י יחזא דף
 מד ע"כ כחוס' ד"ה לחזא כפרה
 וכו']שם [עמאח ליזית חלמ
 אהתקוס אהזוז אהזוז וכו' ע"י
 לקמן דף מז ע"כ כחוס' ד"ה אלז
 יחזא וכו']

לעזי רש"י

ושיא"ה ושיא"ה. שלפוחית.
ושיא"ה ודוא"ה. יבלת.

שינוי נוסחאות

[illegible]